

wencji koncyliacyjnej i arbitrażowej pomiędzy Polską a Estonją, Finlandją i Lotwą, podpisanej w Helsingforsie dnia 17 stycznia 1925 roku.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień, zawartych w powyższej konwencji, Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

584.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 12 sierpnia 1925 r.

w sprawie przeprowadzenia spisu ludności w górnośląskiej części województwa śląskiego, w ziemi wileńskiej z wyjątkiem powiatu brasławskiego oraz na przyłączonej do Rzeczypospolitej Polskiej części b. pasa neutralnego polsko-litewskiego.

Na zasadzie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1923 r. w sprawie przeprowadzenia spisu ludności w górnośląskiej części województwa śląskiego, w ziemi wileńskiej z wyjątkiem powiatu brasławskiego oraz na przyłączonej do Rzeczypospolitej Polskiej części b. pasa neutralnego polsko-litewskiego (Dz. U. R. P. № 90 poz. 707) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 28 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 2 poz. 8) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin przeprowadzenia spisu ludności górnośląskiej części województwa śląskiego, w ziemi wileńskiej z wyjątkiem powiatu brasławskiego oraz na przyłączonej do Rzeczypospolitej Polskiej części b. pasa neutralnego polsko-litewskiego ustala się na dzień 31 grudnia 1925 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Raczkiewicz*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

585.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 sierpnia 1925 r.

w sprawie opłat stemplowych od ubezpieczeń.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłatach stemplowych od ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 75 poz. 509) zarządza się co następuje:

§ 1. Dokonywane w walucie obcej wpłaty na rzecz zakładów ubezpieczeń z tytułu umowy ubezpieczenia i wypłaty z tegoż tytułu ze strony zakładów ubezpieczeń winny być zapisane do ksiąg — celem obliczenia opłaty stemplowej — w walucie obcej, z przeliczeniem co miesiąc na walutę polską według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w ostatnim dniu miesiąca, a w braku notowań w tym dniu według kursu ostatnio notowanego.

W księgach należy uwidocznic datę kursu i kurs, przyjęte do przerachowania.

§ 2. Zaliczki na poczet opłat stemplowych od ubezpieczeń (§ 5 punkt 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. — Dz. U. R. P. № 134 poz. 1115) mogą być wpłacane w sumie, odpowiadającej dwunastej części całkowitej należności za poprzedni rok operacyjny.

§ 3. Uchyła się rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 41 poz. 355).

§ 4. § 1 rozporządzenia niniejszego znajdzie poraz pierwszy zastosowanie do wpłat i wypłat, dokonanych w sierpniu 1925 r.; § 2 ma być zastosowany poraz pierwszy do zaliczki, należnej za miesiąc sierpień 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

586.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 10 sierpnia 1925 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

Na podstawie art. 7 i 23 ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. № 75, poz. 525) zarządza się co następuje:

Do art. 1.

§ 1. 1. Wino naturalne jest to napój powstały z przefermentowanych soków gronowych lub innych owoców, z dodatkiem lub bez cukru.

2. Miód sycony jest to napój powstały z przefermentowanej brzezki miodowej z dodatkiem lub bez soków owocowych.

3. Moszcz winny jest to produkt sporządzony z winogron, owoców lub jagód, którego moc nie przekracza 6% objętościowych alkoholu.

§ 2. 1. Wszelkie napoje, sporządzone w drodze fermentacji z wyciżczyn winogronowych, owocowych, jagodowych lub przez wylugowanie takowych, z dodaniem lub bez wody i jakichkolwiek innych substancji, zawierające od 1¹/₂% do 6% objętościowych alkoholu, zaliczają się do moszczu, a powyżej 6% do wina naturalnego.

2. Natomiast wszelkie inne napoje, powstałe w drodze fermentacji lub bez niej z jakichkolwiek innych produktów lub substancji, naśladujące wino, uważa się za napoje podobne do wina, czyli wina sztuczne.

§ 3. 1. Soki i syropy owocowe i jagodowe, lemonjady i wszelkie soki przeznaczone do sporządzenia syropów owocowych lub tak zwanych morsów do wódek, które nie zawierają więcej niż 1¹/₂% objętościowych alkoholu, nie zaliczają się do win ani moszczów i opodatkowaniu nie podlegają.

2. Płyny te w fabrykach wódek mogą zawierać więcej alkoholu celem ich konserwacji.

§ 4. Wino rodzynkowe musi być sporządzone z rodzynków lub innych suszonych jagód winnych i nie może posiadać mocy powyżej 12% objętościowych alkoholu, przytem nie wolno dodawać do takiego wina spirytusu.

Do art. 2.

§ 5. 1. Przy odprawie celnej przyjmuje się dla wszelkich napojów wyszczególnionych w p. 2 i 3 art. 2 ustawy 1 kg. brutto za 0,8 litra wina.

2. Jeśli pojemność butelki z winem nie da się określić na oko, można ją sprawdzić w ten sposób, że wymierza się wodą taką samą próżną butelkę nałaniem z miareczkowanego naczynia aż do przelania; pojemność może być również wyprowadzona z różnicy wagi próżnej butelki a napełnionej wodą aż do przelania, przyczem gram różnicy przyjmuje się za centymetr sześcienny.

Do art. 3.

Zwolnienie od podatku.

§ 6. Osoby, zamierzające wyrabiać wino lub miód do użytku we własnym gospodarstwie w ilościach przekraczających 50 ltr., mają zgłosić o tem właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, z wymienieniem ilości zamierzonego wyrobu. Ilości przekraczające 50 litrów rocznie podlegają opodatkowaniu niezwłocznie po wyrobieniu.

§ 7. Przy wywozie wina i miodu zagranicę stosuje się odpowiednie przepisy kontrolne przewidziane dla wywozu piwa (zał. A do rozp. Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia 1924 r. — Dz. U. R. P. № 90 poz. 850).

§ 8. Wino przeznaczone do wyrobu octu musi być skażone w obecności 2-ch organów kontroli skarbowej (z których jeden zajmuje kierownicze stanowisko), a przy wwozie z zagranicy przy odprawie celnej, dodaniem 0,1% kwasu octowego 15-procentowego. Sposób skażenia i ilość skażonego produktu stwierdza się protokółarnie.

§ 9. Wino, moszcz i miód do badań naukowych wydaje się na mocy zezwolenia władzy skarbowej II instancji, udzielonego właściwej instytucji naukowej na żądanie jej władzy właściwej (dyrektora, rektora, dziekana) lub na prośbę wytwórcy celem zbadania swego wyrobu.

§ 10. 1. Wino i moszcz do wyrobu wódki, można sprowadzać z zagranicy tylko za zezwoleniem właściwej władzy skarbowej II instancji. Produkt sprowadzony w tym celu powinien być uprzednio skażony solą jadalną w ilości 2 kg. na 1 hektolitr wina.

2. Minister Skarbu władny jest w wyjątkowych wypadkach na wniosek władzy skarbowej II instancji zwolnić od skażenia wino do wyrobu wódki przeznaczone.

§ 11. Wino krajowe przeznaczone do wyrobu wódki, przekazuje się z wytwórni lub wolnego składu na tych samych zasadach, co z wytwórni do wolnego składu pod węzłem podatku, z którego zwalnia się w miarę przerobu. Władza skarbową II instancji może zarządzić, aby wino krajowe przeznaczone do wyrobu wódki było skażone przy odprawie z wytwórni do gorzelnii.

§ 12. 1. Wino, moszcz i miód przeznaczone do wolnego składu lub do celów przetwórczych (octu, wina musującego, wódki) podlega odprawie urzędowej na podstawie oznajmienia przedsiębiorcy. Organ skarbowy, załatwiający odprawę, wydaje na przesyłkę świadectwo przewozowe według załączonego wzoru, a wtórnik odsyła inspektorowi dozoru-jącemu miejsce przeznaczenia przesyłki.

2. Transport znajduje się pod węzłem podatku, za który odpowiada przedsiębiorstwo wysyłające do czasu odebrania przesyłki przez przedsiębiorstwo odbierające. Odpowiedzialność za podatek od przesyłki może przyjąć również przedsiębiorstwo odbierające, składając przy odprawie z przedsiębiorstwa wysyłającego odpowiednie zobowiązanie. Władza skarbową II instancji może zażądać odpowiedniego zabezpieczenia podatku od przesyłki w całości lub w części na czas przewozu do czasu przyjęcia jej w miejscu przeznaczenia.

3. Na pokrycie strat przy przewozie do wolnych składów wina, moszczu i miodu w beczkach zwalnia się zanik drogowy od podatku w wysokości 0,1% ilości oznaczonej w świadectwie przewozowym. Przy przewozie w butelkach zaniku drogowego nie uwzględnia się. Za ubytki drogowe przewyższające 0,1% ściągają się podatek od odbiorcy towaru lub od wysyłającego towar (ust. 2) w ciągu trzech dni od doreczenia nakazu płatniczego.

§ 13. Po odbiorze przesyłki w miejscu przeznaczenia dozoru-jący organ kontroli skarbowej stwierdza to na wtórniku świadectwa przewozowego, poczem zwraca go właściwemu dla miejsca wysłania przesyłki inspektorowi kontroli skarbowej, celem zwolnienia przedsiębiorstwa wysyłającego od odpowiedzialności za przekazany podatek, o czem zaznacza się w księdze podatkowej.

W razie przyjęcia odpowiedzialności przez przedsiębiorstwa odbierające, odpowiedzialność ta przelewa się na nie w chwili odprawy przy wywozie.

Do art. 4.

Płatność podatku.

§ 14. Przez wyrób wina rozumie się sporządzenie go z winogron, owoców, moszczu i t. p. oraz wszelkie zabiegi celem podniesienia smaku lub mocy gotowego wina, lub też powiększenia jego ilości.

Do art. 4 i 6.

Uiszczenie i kredytowanie podatku.

§ 15. 1. Przypadający podatek spożywczy wpłacić należy w kasie skarbowej lub przez P. K. O. z ściśmym wymieniem tytułu podatku, przed wydaniem wina (miodu), moszczu z wytwórni; kwit kasy skarbowej lub P. K. O. załącza się do księgi podatkowej.

2. Podatek może być zakredytowany na tych samych warunkach co podatek od piwa (§ 13 i 14 rozp. z dnia 25 sierpnia 1924 r.—Dz. U. R. P. № 90 poz. 850).

Do art. 5.

Opaski.

§ 16. Opaski podatkowe dla wina musującego nabywa się w kasie skarbowej, względnie w urzędzie celnym, na mocy odpowiedniego zaświadczenia właściwego urzędu akcyz i monopolów I instancji lub urzędu celnego bądź za gotówkę, bądź na kredyt.

§ 17. 1. Kasa, wydająca opaski uprawnionemu przedsiębiorcy, zaznacza ilość i jakość opasek tudzież pobrane kwoty w rejestrze (wzór 3), dołączonym do wymienionego w § 16 zaświadczenia, lub na odwrotnej stronie zaświadczenia doraźnego.

2. Na przychód i rozchód opasek prowadzi się w przedsiębiorstwie księgę kontroli według załączonego wzoru № 5. Opaski należy niezwłocznie po dostarczeniu do miejsca przeznaczenia oznaczyć stemplem przedsiębiorstwa, względnie urzędu celnego.

3. Opaski nakleja się na szyjkach przez korek butelki, w taki sposób, aby nie można było jej otworzyć bez przerwania opaski.

Do art. 7 i 8.

Wolne składy.

§ 18. 1. Podatek spożywczy, należny czy to w wytwórni czy w urzędzie celnym lub składzie celnym, może być przekazany na wolny skład wina, do którego kieruje się przesyłki pod węzłem podatku.

2. Ministerstwo Skarbu udziela pozwolenia na prowadzenie wolnego składu z zastrzeżeniem odwołalności każdej chwili takim tylko kupcom, których firmę zarejestrowano we właściwym sądzie, a których stały zapas wina (miodu) wynosi najmniej 5000 litrów. Petenci muszą zasługiwać na zaufanie władz skarbowych i nie mogą otrzymać rzeczonoego uprawnienia, jeśli byli karani za defraudację podatkową lub przestępstwa z chęci zysku.

§ 19. 1. Wolne składy pozostają pod stałym dozorem organów skarbowych, a magazyn wina (miodu) nieopodatkowanego — pod wspólnym zamknięciem przedsiębiorcy i organów skarbowych.

2. Na żądanie izby skarbowej przedsiębiorca wolnego składu winien dostarczyć bezpłatnie dla

użytku organów kontroli skarbowej pokój z niezbędnymi sprzętami.

§ 20. Dla zabezpieczenia swoich zobowiązań wobec Skarbu przedsiębiorca ma złożyć przed otwarciem wolnego składu zabezpieczenie, w sposób przepisany dla kredytowania podatku spożywczego. Wysokość zabezpieczenia powinna odpowiadać pełnej kwocie podatku, jakoby przypadł od 50% ilości wina, moszczu, miodu, jaka w dniu miesięcznego obrachunku przeciętnie znajduje się w wolnym składzie. Zabezpieczenie można w razie potrzeby podwyższyć.

§ 21. Wolne składy można urządzać tylko w takich pomieszczeniach, które władza skarbowa I instancji uzna za nadające się do swego przeznaczenia i w których można przechowywać wino, moszcz i miód zupełnie oddzielnie od innych towarów, w szczególności od wina (miodu) już opodatkowanego. Każdą zmianę w pomieszczeniach składu musi poprzedzić oznajmienie i przyjęcie przez władze skarbowe I instancji (§§ 31 i 32).

§ 22. Wolne składy można urządzać tylko w miejscowościach, które są siedzibą inspektora kontroli skarbowej lub urzędu celnego.

§ 23. 1. Podanie o pozwolenie na urządzenie wolnego składu wnosi się do władzy skarbowej I instancji z dołączeniem opisu pomieszczeń skladowych, wraz z naszkicowanym planem.

2. W podaniu należy wymienić oczekiwany obrót roczny w przybliżeniu, zwyczajny zapas skladowy i rodzaj zabezpieczenia podatku.

3. W załatwieniu podania władza skarbowe I instancji zarządza zbadanie pomieszczeń składu, o czym sporządza protokół w 2 egzemplarzach, z których jeden wręcza się przedsiębiorcy, drugi odsyła się urzędowi I instancji.

Do art. 10.

§ 24. Wolny skład oraz wytwórnia mają posiadać do celów kontroli: miary $\frac{1}{2}$, 1 litra i 10 ltr., cylinder szklany miareczkowany na 250 cm³, przyrząd do odpędzenia alkoholu i odpowiednie spirytusomierze, oraz ciepłomierze z właściwymi tablicami redukcijnymi.

§ 25. Odnosnie do kontroli wina i miodu oraz rachunkowości podatkowej w wolnym składzie stosuje się odpowiednie przepisy obowiązujące wytwórnie (§§ 16, 17, 31, 32, 35, 36) z wyjątkiem przepisów w księdze produkcyjnej, która w wolnym składzie jest zbędna.

§ 26. We wszelkich wypadkach zwinięcia wolnego składu przedsiębiorca powinien uiścić podatek od pozostałości wina, moszczu i miodu, albo postarać się w izbie skarbowej o zakredytowanie go przy odpowiednim zabezpieczeniu.

§ 27. W składach i wytwórniach wino (miód) butelkowane należy przechowywać według wielkości butelek, celem ułatwienia obliczenia zapasu.

Przesyłki z Gdańska.

§ 28. Wina, miód lub moszcz, przekazane z Gdańska na mocy art. 207 umowy Polsko-Gdańskiej

z dn. 24 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 16 poz. 139), o ile nie są przeznaczone do wolnego składu, muszą być opodatkowane zgodnie z dowodami przekazowemi przy odbiorze ich w miejscu przeznaczenia, a to wino, moszcz oraz miód sycony uiszczeniem podatku w kasie skarbowej gotówką z dołączeniem kwitu kasowego do dowodów przekazowych, wino zaś musujące musi być obanderolowane. Opaski podatkowe odbiorca wina nabywa w takim razie na mocy zaświadczenia właściwego inspektora kontroli skarbowej i przed użyciem oznacza swoim znacznikiem firmowym.

Do art. 10.

Rewizje.

§ 29. Co najmniej raz na trzy miesiące obowiązany jest inspektor kontroli skarbowej przeprowadzić w wytwórni lub w wolnym składzie wina (miodu) niespodziewanie dokładną rewizję zapasów. Niezależnie od tego co miesiąc sprawdza się ruch wina, moszczu i miodu, dokładność wpisów do ksiąg, oraz przypadające wpływy podatkowe. Izby skarbowe wydadzą dla podwładnych organów szczegółowe pouczenie o dozorowaniu miejsc wyrobu i sprzedaży win, moszczu i miodu.

§ 30. Kwartalna rewizja polega na dokładnym stwierdzeniu istotnych zapasów przedsiębiorstwa i porównaniu ich z pozostałością ksiązkową. Stwierdzone nadwyżki wciąga się na przychód, ubytki przewyższające normy przepisane spisuje się na rozchód księgi podatkowej z obliczeniem przypadającego za nie podatku, który staje się płatnym w ciągu trzech dni od dnia następnego po rewizji.

Do art. 11.

Zgłoszenie wytwórni.

§ 31. 1. Odnośnie do zgłoszenia wytwórni win i miodu syconego weryfikacji, przemiarów naczyń i kontroli stanu tych wytwórni stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 90 poz. 850) odnoszące się do browarów (§§ 29, 30, 31, 32, 34, 36, 37, 38, 39).

2. Pod urządzeniem wytwórni rozumie się naczynia do fermentacji i przechowywania wina lub miodu syconego.

§ 32. Urząd akcyz i monopolów tudzież izba skarbową (władza skarbową I i II instancji) prowadzi rejestr podległych sobie wytwórni według załączonego wzoru.

Oznajmienie wyrobu.

§ 33. 1. Na sześć dni przed rozpoczęciem wyrobu win lub miodu syconego obowiązany jest wytwórca złożyć właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej oznajmienie wyrobu, zawierające następujące dane: rodzaj zamierzonych wyrobów, dzień rozpoczęcia wyrobu, przypuszczalny czas jego ukończenia, odnośnie do miodu syconego—rodzaj i ilość surowców przeznaczonych do wyrobu.

2. Przy stałym ruchu przedsiębiorstwa można składać wyżej wymienione oznajmienie na pewne okresy czasu według swego uznania.

§ 34. Przez okres czasu wyrobu rozumie się:

- przy moszczu winnym i winie—czas wydzielania soku z wytłocznyn, a przy odbywaniu fermentacji w zacierze — okres trwania fermentacji od umieszczenia zacieru w naczyniach fermentacyjnych do ukończenia wydzielania płynu z wytłocznyn,
- przy moszczu i winie owocowym i jagodowym — okres czasu od wyciskania soku do chwili zaprzestania dodawania do wyrobu jakichkolwiek materiałów,
- przy winie słodowym — okres czasu od sporządzenia brzezki do chwili zaprzestania dodawania do wyrobu jakichkolwiek materiałów,
- przy syceniu miodu — okres czasu od rozpuszczenia miodu do zaprzestania dodawania do wyrobu jakichkolwiek materiałów.

Do art. 12.

§ 35. Wyrobione wina i miód po upływie okresu ich wyrobu (§ 34) zapisuje się niezwłocznie do księgi produkcyjnej według załączonego wzoru (wzór 4 i 6).

§ 36. Rodzaj i pojemność butelek, przeznaczonych do zlewu wina i miodu, należy zgłosić inspektorowi kontroli skarbowej, który sprawdzi pojemność przedstawionych wzorów i wciągnie je do rejestru z zaznaczeniem ich liczby bieżącej i pojemności. Liczbę i pojemność należy uwidocznic w wzorach zapomocą przytwierdzonej do butelki etykiety, zabezpieczonej pieczęcią urzędową. Po dokonaniu tych czynności należy w celach kontroli przechowywać wzory w wytwórni.

§ 37. 1. Przychód i rozchód wina, moszczu i miodu zaznacza się w księdze według załączonego wzoru № 7.

2. Na przychód zapisuje się: pozostałość wina, moszczu lub miodu w dniu otwarcia księgi, ilości wyrobione (§ 35) w wytwórni, ilości wina, moszczu lub miodu zwrócone od nabywców, jako chore lub zepsute, nadwyżki stwierdzone przy rewizji wytwórni.

3. Na rozchód zapisuje się: wino, moszcz i miód, wydane z magazynu zgodnie ze świadectwem przewozowym lub na miejscu spożyte, wino, moszcz, miód, zniszczone z jakichkolwiek powodów, ubytki magazynowe stwierdzone przy rewizjach magazynu. Do tej że księgi wciąga się kwoty wpłaconego podatku.

4. Napoje wydane z wytwórni lub z wolnego składu w ciągu dnia roboczego wpisuje się do książki pomocniczej według wzoru № 10 w myśl pouczenia na wzorze.

§ 38. Wszelkie wpisy do księgi produkcyjnej i magazynowej za dzień ubiegły należy zakończyć najpóźniej do g. 12 (południa) dnia następnego.

§ 39. 1. Osad winny, nie będący w stanie płynnym, można spisać na rozchód bez podatku, z usunięciem go z wytwórni w obecności organu kontroli skarbowej i z zaznaczeniem tej czynności w książce № 7.

2. Wino skwaśniałe może być spisane na rozchód bez obciążenia podatkiem z warunkiem nie-

zwłocznego zniszczenia lub dodania do niego w obecności dwóch organów kontroli skarbowej (z których jeden zajmuje kierownicze stanowisko) najmniej $\frac{1}{10}$ ‰ kwasu octowego 15‰.

3. Wino, moszcz i miód zniszczone skutkiem wypadku żywiołowego można spisać na rozchód bez obciążenia podatkiem po przeprowadzeniu przez inspektora kontroli skarbowej protokółarnego dochodzenia o zajściu wypadku i ustaleniu przytem ilości zniszczonego wina, moszczu i miodu.

§ 40. Wszelkie wpisy do ksiąg winny opierać się na dokumentach, jako to: oznajmieniach, protokołach, świadectwach przewozowych, kwitach kasowych, świadectwach kredytowych i t. p. Załączniki należy trzymać zeszyte w porządku pozycji książkowych. Wpisy w książkach muszą być jasne i czytelne, bez podskrobywań, a możliwe pomyłki usunięte w ten sposób, aby poprawione wyrazy lub liczby zawsze były czytelne.

§ 41. Po upływie miesiąca zamyka się książki, a odpisy miesięczne potwierdzone przez dozorujący organ skarbowy przedstawia się do 8 dnia następnego miesiąca izbie skarbowej do kontroli.

Świadectwa przewozowe.

§ 42. 1. Każda przesyłka z wytwórni lub wolnego składu wina, moszczu i miodu musi być pokryta świadectwem przewozowym według załączonego wzoru № 1. W świadectwie zaznacza się kto, komu, dokąd przesyła jakie rodzaje wina, wyszczególnienie naczyń i ogólna ilość w litrach, osobno wino do 16‰ i osobno powyżej 16‰ alkoholu.

2. Świadectwo dołącza się do przesyłki, wtórniki po sprawdzeniu odsyła dozorujący organ kontroli skarbowej inspektorowi, któremu podlega miejsce przeznaczenia przesyłki, dla zarządzenia sprawdzenia zgodności ze świadectwem. Wyniki sprawdzenia zaznacza się na wtórniku i świadectwie, wreszcie zwraca się wtórniki inspektorowi kontroli skarbowej dla dołączenia do akt wytwórni.

3. Na przesyłki zagraniczne wydaje urząd, dokonywujący odprawy celnej, zaświadczenia zamieniające świadectwo przewozowe, a w razie skierowania przesyłki do wolnego składu, powiadamia o dokonanej odprawie urząd skarbowy właściwy dla składu.

§ 43. 1. Na pokrycie strat przy magazynowaniu wina w wytwórniach i wolnych składach przyznaje się od pozostałości książkowej wina od poprzedniego okresu rewizyjnego wraz z przychodem danego okresu rewizyjnego zanik magazynowy w wysokości 0,4‰.

2. Na pokrycie strat w wytwórniach przy produkcji, przyznaje się zanik produkcyjny w wysokości 2,4‰ ilości wyprodukowanego wina.

§ 44. Zaniki oblicza się osobno dla win słabych (do 16‰), osobno dla mocnych (powyżej 16‰) i osobno dla musującego, bez prawa wzajemnego zaliczenia. Ubytki stwierdzone przy rewizji, przewyższające powyższe normy zaników, spisuje się na rozchód z obowiązkiem opodatkowania.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

§ 45. Przez hurtową sprzedaż wina rozumieć należy sprzedaż w ilości najmniej 10 litrów jednorazowo, przez sprzedaż detaliczną—sprzedaż w mniejszych ilościach do 10 litrów. Wytwórnice mogą sprzedawać spożywcóm swoje wyroby w ilościach dowolnych.

Do art. 15.

§ 46. 1. Przedsiębiorstwa wyrobu i sprzedaży powstające w r. 1925 od 1 września opłacają opłatę patentową w wysokości połowy stawki przewidzianej w taryfie.

2. Takież przedsiębiorstwa istniejące dawniej, a posiadające patent wykupiony do końca roku 1925, będą obowiązane stosować się do nowej taryfy patentowej od 1 stycznia 1925 r.

3. Władze skarbowe, urzędy akcyz i monopolów lub inspektorowie kontroli skarbowej wydają przedsiębiorstwom patenty za przedstawieniem kwitu kasowego na uiszczoną opłatę przewidzianą w taryfie i z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 35, poz. 299).

Do art. 20.

Przepisy przejściowe.

§ 47. Zgłoszenie zapasów wina przez sprzedawców ma być sporządzone według załączonego wzoru.

§ 48. Przesyłki wina, moszczu i miodu syconego, będące w drodze i nadesłane do miejsca przeznaczenia po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mają być oznajmione w ciągu doby po nadejściu bądź celem opodatkowania, bądź celem udowodnienia, że przesyłka była przed wysłaniem należycie opodatkowana.

§ 49. 1. Organ kontrolujący sprawdzi na miejscu zgodność stanu istotnego z treścią zgłoszenia, obliczy przypadającą od przedsiębiorcy kwotę podatku i zaznaczy to na obu egzemplarzach zgłoszenia.

2. Jeden egzemplarz pozostawia się w przedsiębiorstwie, drugi odsyła się przełożonemu urzędowi przy rejestrze podległych kontroli przedsiębiorstw, sprzedających wina.

§ 50. 1. O ile by należność podatkowa od zapasów przewyższyła w danem przedsiębiorstwie 100 złotych, izba skarbowa może rozłożyć należność na raty, nie dłużej jednak niż do 1 stycznia 1926 roku, należność zaś ponad 1000 złotych może być odroczone na okres roczny.

2. Stacje kolei żelaznych i przystanie wodne obowiązane są o każdej przesyłce wina, nadanej do przewozu przed 1 września 1925 r., a nadesłanej do miejsca przeznaczenia po tym terminie, powiadomić najbliższy organ kontroli skarbowej.

§ 51. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej jednocześnie z ustawą z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

Minister Skarbu: W. Grabski

Izba Skarbowa

(Okładka).

Wzór № 5.
(§ 17 rozp.).

Urz. Akc. i Mon.

Księga podatku od wina musującego

na rok

Wytwórni (firma i adres).
Wolnego składu (firma i adres).

(Strona wewn.)

P R Z Y C H Ó D:

Liczba kolejna	Data wpisu	Tytuł przychodu	Ilość butelek			Przychód opasek i wpłacona kwota			
			1/1	1/2		1/1	1/2	Zł.	gr.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

R O Z C H Ó D:

Liczba kolejna	Data	Tytuł rozchodu	Ilość butelek			Rozchód opasek		U w a g i
			1/1	1/2		1/1	1/2	
11	12	13	14	15	16	17	18	19

Izba Skarbowa

Urząd Akcyzowy

Urząd Kontroli Skarbowej

Wzór № 6.
(§ 35).**Księga produkcji**
Wytwórni win

w

Data zatarcia materiałów	Ilość zatartych materiałów	Rodzaj zatartych materiałów	Ilość otrzymanego zacieru lub moszczu litrów	Wyprodukowano gotowego wina		U w a g i
				data	ilość litrów	
1	2	3	4	5	6	7

Okrąg Skarbowy

(Strona 1).

Wzór № 8
(§ 36).

W Y K A Z
wzorów butelek do sprzedaży wina
wytwórni (wolnego składu).....

POUCZENIE.

1. Wzory butelek służą do kontroli sprzedaży wina w danym zakładzie.
2. Zgłoszenie wzorów czyni się wpisem w poz. 1 do 5 i przedstawieniem ich inspektorowi przy pierwszej obecności w przedsiębiorstwie.
3. Po obejrzeniu wzorów, sprawdzeniu pojemności inspektor oznacza je urzędowo i wręcza przedsiębiorcy dla przechowania przy aktach.
4. W razie zmiany wzorów na inne, oznajmia się o tym inspektorowi kontroli skarbowej, który zdejmie z usuwanych wzorów cechy urzędowe i spowoduje odpowiednią wzmiankę w poz. 6.

(Strona 2).

L. bieżąca	Data zgłoszenia	Rodzaj naczynia	Pojemność w litrach lub częściach	Brzmienie etykiety lub cech	Data usunięcia wzoru	Uwagi urzędników skarbowych
1	2	3	4	5	6	7

Wzór № 9
(§ 47 rozp.)

OZNAJMIENIE

zapasów win, moszczu i miodu syconego znajdującego się dnia 1 września 1925 r.
w przedsiębiorstwie.

NN w m. przy ulicy № domu

Rodzaj wina	w beczkach	w butelkach					Razem litrów	Wino musujące				Przypadający podatek od zapasu	
	Litrów	1/1	0,75	0,5	L.	gronowe		owocowe					
						1/1		1/2	1/1	1/2			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
1) gronowe a) stołowe do 16° b) moszcz ponad 16° 2) owocowe 3) rodzynk. 4) sztuczne													

Data

Podpis

Oznajmienie otrzymałem (data i podpis)

Po sprawdzeniu danych przytoczonych w oznajmieniu stwierdzam, że p. NN. winien uiścić od posiadanych zapasów (liczba i słownie) zł. podatku od wina.

Okrag Skarbowy

Wzór № 10.
(§ 37).

(Strona 1).

Książka pomocnicza rozchodu wina (miodu)
wytwórni (wolnego składu)

w..... na rok 192.....

POUCZENIE.

1. Do książki wpisuje się wszelkie ilości wina wydawanego w przedsiębiorstwie niezwłocznie po wydaniu. Rozchód podaje się w całych litrach. Zatem podsumowuje się dzienne pozycje i otrzymane ilości sumarycznie wciąga się z książki pomocniczej do odnośnych rubryk książki podatkowej z przeliczeniem na litry.
2. Wpisy mają być zgodne z grzbietami świadectw przewozowych.

(Strona 2).

3. Rozmiary butelek nie zgodne z nagłówkami należy wpisywać do odpowiednich rubryk bez nagłówka.
4. Jeśli wytwórnia lub skład prowadzą sprzedaż tylko pewnych rodzajów win (gronowego lub owocowego, rodzynkowego i t. p.), to książkę niniejszą można odpowiednio przystosować nie sporządzając rubryk w danym przedsiębiorstwie zbędnych. Należy jednak zachowywać numerację kolejną rubryk zgodnie z wzorem (1 — 27).

№ bieżący	Data	№ świadectwa przewozowego	stołowe		mocne		Ilość butelek						
			ilość beczek	litrów wina	ilość beczek	litrów wina	stołowe			mocne			
							0,5	0,7		0,5	0,7		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I l o ś ć b u t e l e k

podobne do wina			rodzynkowe			owocowe			miód sycony			moszcz	
0,5	0,7		0,5	0,7		0,5	0,7		0,5	0,7			
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27